

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11749/2553

พนักงานอัยการจังหวัดมหาสารคาม โจทก์ นายสายันหรือมานะ วงษ์จำปา จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร., พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.พ.พ. มาตรา 988, พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้ในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยนำเช็คของผู้อื่นซึ่งสูญหายไปแต่แจ้งอายัดแล้วมาลงลายมือชื่อ เมื่อเช็คพิพาทมีรายการครบถ้วนสมบูรณ์ตาม ป.พ.พ. มาตรา 988 แล้วจึงถือว่าเป็นเช็คแล้ว เมื่อผู้ทรงนำไปเรียกเก็บเงินไม่ได้ ผู้ออกเช็คก็ย่อมต้องรับผิดชอบ การที่จำเลยออกเช็คพิพาทเพื่อชำระค่าไม้แปรรูปให้แก่ผู้เสียหาย ทั้ง ๆ ที่ทราบอยู่แล้วว่าจำเลยไม่มีบัญชีเงินฝากในธนาคาร ถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า พยานหลักฐานโจทก์รับฟังไม่ได้ว่า มูลหนี้ตามเช็คเป็นหนี้ที่บังคับได้ตามกฎหมายนั้น ฎีกาของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้กักขังจำเลย 1 เดือน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตาม ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตรี ประกอบ พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้ในศาลจังหวัด พ.ศ.2520 มาตรา 3 และ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 มาตรา 4 ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยในข้อนี้จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ขอให้ลงโทษจำเลย ตามพระราชบัญญัติว่า ด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 (1) จำคุก 1 เดือน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขัง 1 เดือนแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "จำเลยออกเช็ค ซึ่งเป็นเช็คของบุคคลอื่นที่สูญหายไปและได้แจ้งอายัดไว้แล้ว มอบให้แก่ผู้เสียหายเพื่อชำระค่าไม้แปรรูปเมื่อเช็คพิพาทถึงกำหนดชำระ ผู้เสียหายนำไปเรียกเก็บเงิน แต่ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน โดยให้เหตุผลว่า มีคำสั่งให้ระงับการจ่าย เมื่อเช็คพิพาทมีรายการครบถ้วนสมบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 988 แล้วจึงถือว่าเป็นเช็คแล้ว เมื่อผู้ทรงเช็คพิพาทนำไปเรียกเก็บเงินไม่ได้ ผู้ออกเช็คพิพาทก็ย่อมต้องรับผิดชอบ ดังนี้ การที่จำเลยออกเช็คพิพาทเพื่อชำระค่าไม้แปรรูปให้แก่ผู้เสียหาย ทั้ง ๆ ที่ทราบอยู่แล้วว่าจำเลยไม่มีบัญชีเงินฝากในธนาคาร ถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า พยานหลักฐานโจทก์รับฟังไม่ได้ว่ามูลหนี้ตามเช็คเป็นหนี้ที่บังคับได้ตามกฎหมายนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ฟังว่า มูลหนี้ตามเช็คเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้

ตามกฎหมาย ฎีกาของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้กักขังจำเลย 1 เดือน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตี ประกอบพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้ในศาลจังหวัด พ.ศ.2520 มาตรา 3 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 มาตรา 4 ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยในข้อนี้จึงเป็นการไม่ชอบศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย" พิพากษายืน

องค์คณะ

อมรรัตน์ ดีศรีวงศ์ · สอนอง เล่าศรีวรกต · สุริยง ลิ่มสถิรานันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/11749/2553>